

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3Er/536/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204882
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Špačková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2714204882.3

Uznesenie

Okresný súd Skalica v právnej veci výkonu exekúcie v prospech oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706 proti povinnému: A. H., nar. XX.XX.XXXX, U. 902, XXX XX G., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Pavel Halás, Exekútorský úrad Bratislava so sídlom Popradská 70, 822 01 Bratislava 214, pre vymożenie 1.376,53 eur s príslušenstvom, rozhodujúc o námietkach oprávneného, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh oprávneného na prerušenie konania zo dňa 23.07.2020 z a m i e t a .
- II. Súd návrh oprávneného zo dňa 23.07.2020 na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. z a m i e t a .
- III. Súd námietky oprávneného zo dňa 23.07.2020 proti Upovedomeniu o zastavení starej exekúcie EX 6802/14 súdneho exekútora JUDr. Pavla Halása zo dňa 22.06.2020 zamietá .
- IV. Súd námietky oprávneného zo dňa 23.07.2020 proti paušálnym trovám v Upovedomení o zastavení starej exekúcie EX 6802/14 súdneho exekútora JUDr. Pavla Halása zo dňa 22.06.2020 odmieta.

odôvodnenie:

1. Poverením Okresného súdu Skalica č. 5206 034082 zo dňa 15.08.2014 bol súdny exekútor JUDr. Pavel Halás, Exekútorský úrad Bratislava poverený podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov vykonaním exekúcie, na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 2C/213/2013-61 zo dňa 18.02.2014.
2. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako "ZoUNEK"), na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.
3. Dňa 17.08.2020 súdny exekútor doručil súdu námietky oprávneného zo dňa 23.07.2020 proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie EX 6802/14 zo dňa 22.06.2020. Námietky oprávnený odôvodnil tým, že namietal postavenie spoločnosti GENERAL FACTORING, a.s. ako oprávneného, nakoľko pohľadávka vymáhaná v tomto exekučnom konaní bola predmetom postupovania na tretiu osobu a to ešte pred prijatím Zounek. Ďalej namietal, že upovedomenie bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do 30.6.2016, upovedomenie neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné a z upovedomenia o zastavení starej exekúcie nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu a aké úkony súdny exekútor vykonal. Súčasťou námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie bol aj návrh na prerušenie konania v súvislosti s podnetom na podanie návrhu

na konanie pred Ústavným súdom SR o súlad právnych predpisov zo strany súdu podľa § 125 ods. 1 Ústavy SR. Oprávnený namietal rozpor zákona č. 233/2019 Z.z. s ustanoveniami čl. 20 ods. 1, 4 a 5 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR, čl. 63 Zmluvy o fungovaní EÚ. Poukázal na porušenie zákazu retroaktivity právnych noriem, obmedzenie vlastníckeho práva, vylúčenú súdnu ochranu. Oprávnený v tomto podnete opísal jednotlivé aspekty protiústavnosti zákona č. 233/2019 Z.z. a zdôraznil dopad tejto právnej úpravy na jeho postavenie v prebiehajúcom exekučnom konaní. Oprávnený žiadal, aby exekučný súd prerušil konanie v zmysle § 162 ods. 1 písm. b) CSP a podal návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd SR.

4. Súdny exekútor k námietkam uviedol, že neevviduje zmluvu o postúpení pohľadávky na tretiu osobu a ani oznámenie resp. návrh na zmenu účastníka na strane oprávneného. Uvedené exekučné konania bolo zastavené, pretože uplynula rozhodná doba.

5. Podľa § 7 ods. 1 ZOUNEK proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

6. Podľa § 7 ods. 3 ZOUNEK súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

7. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „ZOUNEK“) stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak

- uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,
- oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty,
- zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo
- dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

8. Podľa § 4 ods. 2 písm. ZOUNEK rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť rozhoduje o

- námietkach proti starej exekúcii,
- zastavení starej exekúcie,
- odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie nepovolí,
- vylúčení veci zo starej exekúcie,
- návrhu na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane povinného a zmenu účastníka exekučného konania povolí,
- schválení príklepu,
- schválení rozvrhu výťažku.

9. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej aj len EP), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného do 31.3.2017 (ďalej v uznesení uvádzaný len ako „Exekučný poriadok“ alebo „EP“ s tým, že ide o znenie účinné do 31.3.2017), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

11. Podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.

12. Oprávnený v rámci konania o námietkach žiadal prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania Ústavnému súdu Slovenskej republiky na vyslovenie nesúlady ustanovení čl. I § 1 ods. 1,2, §2 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 7 ods. 1 s čl. 20 ods. 1,4 a 5 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR, čl. 63 Zmluvy o fungovaní EÚ. S poukazom na ust. § 36 ods. 5 zák. č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, čo znamená, že Exekučný poriadok výslovne vylučuje možnosť prerušiť exekučné konanie - okrem zákonom stanovených prípadov (napr. podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 68d zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení zákona č. 589/2003 Z. z.), medzi ktorými ani príkladom nie je uvedený CSP v znení účinnom od 01.07.2016. Ustanovenia Civilného sporového poriadku sa v exekučnom konaní použijú iba za predpokladu, že Exekučný poriadok nemá špeciálnu právnu úpravu. Exekučný poriadok však upravuje otázku prerušenia exekučného konania v § 36 ods. 5 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017 (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 20.05.2002 sp. zn. PL.ÚS 16/02). Ustanovenie § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, preto vylučuje aplikáciu § 162 CSP, pretože má, pokiaľ ide o prerušenie exekučného konania, vlastné pravidlo. V tomto prípade žiadny osobitný predpis možnosť prerušenia konania neupravuje, a pretože súd nemieni ani iniciovať konanie pred Ústavným súdom SR, návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

13. V ďalšej časti sa súd zaoberal podnetom oprávneného (ktorý súd vyhodnotil ako návrh), aby exekučný súd podal Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania o súlade ZOUNEK s Ústavou. Po preskúmaní návrhu oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, súd nezistil dôvody pre ktoré by bol ZOUNEK v nesúlade s Ústavou prípadne s čl. 63 Zmluvy o fungovaní EÚ . ZOUNEK je špeciálnym zákonom k zákonu č. 233/1995 Z. z. Exekučnému poriadku, pričom nemení ani nezavádza nové dôvody na zastavenie exekúcie, len zavádza osobitný mechanizmu ukončovania exekúcií s cieľom zefektívniť exekučné konanie. Dôvody zastavenia exekúcie uvedené v ZOUNEK sú totožné s dôvodmi uvedenými v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, pričom ZOUNEK len presne vymedzuje, v ktorých prípadoch dochádza k zastaveniu exekúcie priamo zo zákona bez potreby rozhodnutia súdu. Ide o nesporné prípady ako napr. keď zastavenie exekúcie navrhol oprávnený, zanikol niektorý z účastníkov bez právneho nástupcu a keď povinný je nemajetný. V tomto prípade preto nemožno hovoriť, že sa jedná o pravú retroaktivitu prípadne, že by ZOUNEK odnímal legálne nadobudnuté práva oprávneného. Rozdiel oproti úprave v Exekučnom poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 je len v tom, že v presne vymedzených prípadoch sa zavádza, že exekúcia sa zastavuje priamo zo zákona. Ide o jednoznačné prípady, ktoré keď nastanú súd by aj tak nemal inú možnosť len exekúciu zastaviť a preto sa javí za účelné, aby došlo k zastaveniu zo zákona. Súd má za to, že zákonodarca jasne definoval a určil podmienky, kedy dochádza k zastaveniu starej exekúcie zo zákona a preto sa nestotožňuje s názorom, že je tu rozpor s Ústavou. Zákon v žiadnom prípade nenaruša princíp deľby moci a súd je toho názoru, že po judikovaní pohľadávky v procese jej vymáhania je ukončenie vymáhania (exekúcie) iba otázkou procesného prostriedku jej ukončenia a nejde o zásadnú otázku, ktorá by mala byť zverená do kompetencie súdu. Spôsob ukončenia exekúcie, či už rozhodnutím súdu, zo zákona alebo postupom exekútora je len otázkou procesného úkonu, ktorý v žiadnom prípade nie je v rozpore s Ústavou. Súd sa nestotožňuje s tým, že zákon by mal byť v rozpore s Ústavou ani z akéhokoľvek iného dôvodu uvedeného oprávneným, pretože zastavenie starej exekúcie nie je prekážkou rozhodnutej veci, oprávnený má stále možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie a ak súd na základe opätovného návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúcemu starej exekúcií ostávajú zachované a oprávnený má nárok aj na náhradu súdneho poplatku za nový návrh. Z tohto hľadiska nie je podľa názoru súdu zákon retroaktívnym, nenaruša právnu istotu oprávneného a taktiež neporušuje jeho právo vlastníť majetok. To, že nemajetnosť neposudzuje súd, ale je stanovená zákonná fikcia za splnenia konkrétnych podmienok, nie je v rozpore s Ústavou, naopak, takéto definovanie starých exekúcií zreých na zastavenie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je prvkom vnášajúcim do exekúcií právnu istotu, hospodárnosť a zefektívnenie exekučných konaní, pretože za splnenia rovnakých podmienok je zastavená každá jedna exekúcia spĺňajúca stanovené podmienky a eliminuje sa do značnej miery rôzny postup exekútorov a exekučných súdov v obdobných veciach. Pokiaľ ide o paušálne trovy exekúcie, tak vo vzťahu k nim sú námietky neprípustné a pokiaľ oprávnený namieta protiústavnosť aj tých častí zákona, ktoré riešia paušálne trovy, tak ani s týmto názorom sa súd nestotožňuje, pretože aj doposiaľ boli oprávnení v exekúciách povinní znášať trovy v prípade zastavenia exekúcií pre nemajetnosť povinného. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 12. mája 2020, sp. zn. II. ÚS 211/2020, podľa ktorého nárok na paušálnu náhradu trov zastavenej starej exekúcie vzniká súdnemu exekútorovi ex lege, a

to čo sa týka základu aj výšky. Procesný postup exekútora určuje priamo lex specialis. Preto nie je možné uvažovať o porušení základných práv sťažovateľky nezohľadnením výkladu úpravy lex generalis a judikatúry z nej vychádzajúcej, keďže jej aplikácia je vylúčená existenciou a povinnosťou aplikácie úpravy lex specialis. Ústavný súd ďalej konštatoval, že napadnuté upovedomenia v časti výziev na úhradu paušálnych trov starých exekúcií sú ústavne udržateľné, rešpektujú a primeraným spôsobom interpretujú do úvahy prichádzajúce aplikované právne normy.

14. Vzhľadom k uvedenému súd návrh oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na ústavný súd zamietol, nakoľko nepovažuje ustanovenia ZOUNEK za rozporné s Ústavou Slovenskej republiky.

15. Súd napokon preskúmal predložené upovedomenie o zastavení starej exekúcie, námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a tiež obsah ostatného spisového materiálu a dospel k záveru, že námietky boli podané oprávnenou osobou (oprávneným) v zákonnej lehote, neboli však podané dôvodné.

16. K námietke oprávneného týkajúcej sa postavenia spoločnosti GENERAL FACTORING, a.s. ako oprávneného súdu uvádza:

Po preskúmaní súdneho spisu bolo zistené, že k dnešnému dňu nebolo rozhodnuté o zmene účastníka na strane oprávneného a to z dôvodu absencie návrhu na zmenu účastníka, prípadne oznámenia od oprávneného o zmene účastníka. Ustanovenie § 37 ods. 3 Exekučného poriadku upravuje konkrétny postup účastníkov exekučného konania, súdneho exekútora a exekučného súdu pre prípad, že k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu po začatí exekučného konania. K zmene účastníctva dochádza vtedy, keď súd zmenu pripustí. To znamená, že pokiaľ súd právoplatne nerozhodne, zostáva okruh účastníkov konania nezmenený. V prípade, ak bola postúpená pohľadávka vymáhaná v exekúcii na iného oprávneného a nedošlo k zmene účastníka konania na strane oprávneného, t. j. neexistuje rozhodnutie súdu o pripustení zmeny účastníka konania na strane oprávneného, upovedomenie o zastavení starej exekúcie sa doručuje pôvodnému oprávnenému. Keďže ani súdny exekútor neeviduje žiadne oznámenia od oprávneného o zmene účastníka, postup súdneho exekútora, ktorý konal ako s oprávneným so spoločnosťou GENERAL FACTORING, a.s. bol správny a preto táto námietka oprávneného neobstojí.

17. Ďalším dôvodom podania námietok bolo, že exekúcia nebola zapísaná do CRE v lehote 7 dní odkedy sa súdny exekútor dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis, najneskôr do 30.06.2016 a preto je upovedomenie vydané v rozpore so zákonom. Ustanovenie § 6 ods. 4 písm. b) Zounek neurčuje ako podmienku pre priznanie trov starej exekúcie, aby zápis do CRE bol vykonaný v určitej lehote. Pre priznanie trov starej exekúcie preto nie je rozhodujúca včasnosť zápisu do CRE. Preukázanie splnenia podmienky včasnej evidencie starej exekúcie v centrálnom registri exekúcií v upovedomení o zastavení starej exekúcie zákon č. 233/2019 Z.z. v ustanovení § 5 ods. 2 nepožaduje, a teda táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť upovedomenia. Súd mal z Centrálného registra exekúcií za preukázané, že exekúcia vedená pod sp. zn. 3Er/536/2014 je zapísaná v centrálnom registri exekúcií v zmysle § 211a ods. 1 a § 243d ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. Stará exekúcia sa podľa ZoUNEK zastavuje zo zákona, ak vznikne niektorý z dôvodov jej zastavenia taxatívne vymedzených v § 2 ods. 1 ZoUNEK a vo veci nie je daná niektorá z výnimiek zastavenia podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK (absolútne výnimky) a v prípade zastavenia exekúcie uplynutím rozhodnej doby aj niektorá z výnimiek podľa § 4 ZoUNEK (relatívne výnimky). Skutočnosť, že exekúcia nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií, ani to, že nebola v CRE zapísaná včas, výnimku zo zastavenia starej exekúcie zo zákona nepredstavuje. Zo ZoUNEK nevyplýva, že nedôjde k zastaveniu exekúcie zo zákona, ak exekúcia nie je v CRE zapísaná, resp. ak v CRE nebola zapísaná včas. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie, aj keď exekúcia nebola zapísaná v CRE, resp. nebola zapísaná v CRE včas, preto nie je vydané v rozpore so zákonom a nezapísanie starej exekúcie v CRE, resp. jej nezapísanie v CRE včas, nepredstavuje dôvod na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, pre ktorý by bolo možné námietkam proti upovedomeniu vyhovieť a upovedomenie zrušiť.

18. Oprávnený taktiež namietal, že Upovedomenie o zastavení starej exekúcie je v rozpore so zákonom, nakoľko neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú a preto je nepreskúmateľné. K uvedenému súd uvádza, že vzor upovedomenia o zastavení starej exekúcie bol výsledkom dohody medzi SKE a MSSR a obsahuje okrem iného indikáciu, ktoré údaje a skutočnosti majú

byť do upovedomenia doplnené. Súdny exekútor vydal upovedomenia v súlade s týmto vzorom, pričom súd má za to, že napadnuté upovedomenie obsahuje oprávneným vytykaný opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú a to v tom znení: „ Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o takú exekúciu, ktorá sa nezastavuje.“ a tiež aj slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia exekúcie a to: „, pretože uplynula rozhodná doba“. Upovedomenie obsahuje všetky náležitosti, ktoré obligatórne vypočítava ustanovenie § 5 zákona č. 233/2019 Z.z. Čo sa týka namietaného postupu zo strany súdneho exekútora v priebehu výkonu exekúcie súd uvádza, že ak si súdny exekútor nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z právnych predpisov v priebehu vykonávania exekúcie, je možnosť obrátiť sa s podnetom na Slovenskú komoru exekútorov.

19. Zo súdneho spisu vyplýva, že v tejto veci uplynula rozhodná doba piatich rokov od doručenia prvotného poverenia súdnemu exekútorovi, ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 20.08.2014 a teda vznikol dôvod zastavenia starej exekúcie ex lege podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK. Súčasne nebolo zistené, že ide o starú exekúciu, ktorá sa podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK nezastavuje a ani neboli preukázané dôvody, v dôsledku ktorých by rozhodná doba neuplynula, alebo sa predĺžila (§ 4 ZoUNEK). Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom a preto námietky v súlade s § 7 ods. 3 ZOUNEK ako nedôvodné zamietol .

20. Z obsahu podania oprávneného zo dňa 23.07.2020 je zrejmé, že námietky oprávneného smerujú aj proti paušálnym trovám, proti ktorým námietky podľa zákona prípustné nie sú. To platí rovnako o základe ako aj o výške paušálnych trov. Ak by zákonodarcu chcel pripustiť proti nároku na paušálne trovy námietky, musel by to explicitne vyjadriť v zákone. Ustanovenie § 7 ods. 1 ZOUNEK neupravuje možnosť podať námietky proti nároku na náhradu paušálnych trov exekúcie, preto súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli naplnené dôvody na odmietnutie námietok v zmysle § 7 ods. 3 ZOUNEK.

21. Vzhľadom na uvedené, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Skalica.

Sťažnosť sa podáva na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal (§ 242 C.s.p.).

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná (§ 239, ods. 2 C.s.p.).

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 C.s.p.)

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podanie uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. (§ 243 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti. (§ 244 C.s.p.)

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné. (§ 245 C.s.p.)